

Intencje mszalne:

Niedziela, 08 grudzień 2013

8⁰⁰ Dziękczynna za otrzymane łaski i opiekę, z prośbą o łaskę uzdrowienia dla Tadeusza i Bł. Boże dla Mateusza, Tymoteusza, Mikołaja, Kingi, Gabrieli, Piotra i ich rodziców

9³⁰ + 5r.ś. Tadeusz i zm. z rodziny

11⁰⁰ o bł. Boże i potrzebne dary Ducha Św. Sł. Alicji z okazji 29r. ur.

12³⁰ w intencji Obrońców Życia przez Duchową Adopcję

18⁰⁰ z okazji 13 r. ur. Mikołaja

Poniedziałek, 09 grudzień 2013

7⁰⁰

18⁰⁰

Wtorek, 10 grudzień 2013

7⁰⁰

18⁰⁰

Środa 11 grudzień 2013

7⁰⁰

18⁰⁰

Czwartek, 12 grudzień 2013

7⁰⁰

18⁰⁰ ++ Henryk Tomasiuk 18r.ś. zm. Jerzy Gołębiowski 7r.ś. Władysław i Władysławę Kasper, Józef Tkaczuk, Tomasz Wacewicz, Jan Gredziński

Piątek, 13 grudzień 2013

7⁰⁰

18⁰⁰ 1r.ś. Józef Bocoń i Krystyna Bocoń

Sobota, 14 grudzień 2013

7⁰⁰

18⁰⁰ + Szarlota Szelezińska w 5r.ś.

**Kancelaria parafialna czynna: środy i piątki od 15.30 do 17.00;
czwartki od 7.30 do 9.00**

**Adres korespondencyjny: Parafia bł. Doroty z Mątów;
ul. Rawska 16a; 82-300 Elbląg**

Telefon: (55) 235 32 73

Strona internetowa: www.parafia.blogoslawionadorota.org

Biuletyn Parafialny

Parafii pw. bł. Doroty z Mątów

NR 96; II NIEDZIELA ADWENTU; 8 GRUDNIA 2013

W dzisiejszym drugim czytaniu słyszymy:

„To zaś, co niegdyś zostało napisane, napisane zostało i dla naszego pouczenia, abyśmy dzięki cierpliwości i pociesze, jaką niosą Pisma, podtrzymywali nadzieję” (Rz 15,4). Biblia jest słowem żywym i wciąż aktualnym. Nie można więc powiedzieć, że nauka Izajasza i Jana Chrzciciela jest nie dla nas, nie na nasze czasy, że to stare, nieżyciowe i nieaktualne. Słowo Boże, które głosili, jest bardzo życiowe i zawsze na czasie. Ludzie, do których mówili, wcale nie mieli innych problemów niż my. Grzeszyli też bardzo podobnie.

Ten Adwent jest dla każdego, także dla mnie. Jest szansą, a nie przeżytkiem. Jest oczekiwaniem i przygotowaniem, a nie przedłużeniem świątecznej atmosfery, bo w sklepach już stoją choinki, a zakupy umilają płynące z głośników kolędy. To nie tak. Nie może być tylko miło i nastrojowo. Nie można udawać, że życie jest płaskie i jednowymiarowe. Bo życie ma głębię, wysokość i szerokość. I ma długość... nieskończoną. A my mamy nie tylko ciało, ale także duszę nieśmiertelną, o którą trzeba zadbać tak samo — a nawet bardziej — jak o ciało. I właśnie po to jest Adwent. Bóg chce się w nas narodzić. Bóg bliski, Emanuel — Bóg z nami. Trzeba Mu tylko na to pozwolić. Trzeba bardzo osobiście potraktować niosące się ponad wiekami prorockie wołanie: „Nawróćcie się, bo bliskie jest królestwo niebieskie” (Mt 3,2). Ono nie straciło na aktualności. I trzeba być wdzięcznym, że Kościół nam o nim przypomina.

Kalendarz liturgiczny:

8 grudnia - Niepokalane Poczęcie Najświętszej Maryi Panny

Cytat tygodnia:

„O ileż żarliwiej należy się wysilać, aby ujarzmić ducha niż aby ujarzmić ciało.”

św. Ignacy Loyola

Pan Bóg nie zamilkł. Nadal mówi do człowieka. Mówi przez to, co „niegdyś zostało napisane” (Rz 15,4). Ale mówi też przez historię, która staje się na naszych oczach i przez wszystko, co nas w życiu spotyka — to także może być swego rodzaju prorocstwem i okazją do nawrócenia. Apokaliptyczne obrazy docierające do nas przez media mogą rodzić w nas różne reakcje: złe lub dobre. Jeśli oglądając je, ulegamy strachowi, złości, nienawiści, uciekamy w obojętność, ferujemy wyroki (kto zasłużył, a kto nie) — powiększamy zło. Jeśli natomiast zaczynamy się więcej modlić, stajemy się bardziej wrażliwi na ludzką krzywdę, pomagamy potrzebującym, uświadamiamy sobie potrzebę własnego nawrócenia, dostrzegamy kruchość i skończoność swojego ziemskiego życia, spoglądamy w stronę wieczności, staramy się o właściwą hierarchię wartości — powiększamy dobro. To nieprawda, że nie można nic poradzić na zło świata. Świat można zmienić na lepszy, ale trzeba zacząć od siebie, od swojego serca. Bo — jak mówi Aleksander Sołżenicyn — „linia oddzielająca zło od dobra przebiega nie między państwami, nie między klasami, nie między partiami, ale przecina każde ludzkie serce, nie omijając żadnego”.

Wzorem, według którego mamy się nawracać i przemieniać swoje serce, jest sam Chrystus. Święty Paweł w dzisiejszym drugim czytaniu zachęca, abyśmy „wzorem Chrystusa te same uczucia żywili do siebie” (Rz 15,5), czyli przygarniali siebie nawzajem, bo i Chrystus nas przygarnął (por. Rz 15,6). Wzorzec ten uzupełnia prorok Izajasz, wymieniając w pierwszym czytaniu przymioty zapowiadanego Mesjasza: „Nie będzie sądził z pozorów ni wyrokował według pogłosek (...) Sprawiedliwość będzie mu pasem na biodrach, a wierność przepasaniami lędźwi” (Iz 11,3.5). Słowa te pochodzą z trzeciej pieśni o Emmanuelu (Iz 11,1—10). Warto otworzyć Biblię i dłużej pochylić się nad tym tekstem, bo w nim prorok, posługując się pięknym językiem, opisuje, jaki jest nasz Bóg, jaki jest Mesjasz, na którego czekamy, i jakie jest Jego królestwo. Warto częściej sięgać po Pismo Święte i w nim szukać prawdy o Bogu, człowieku i świecie. Może zacząć od tego Adwentu?

Ogłoszenia parafialne

1. Roraty codziennie o 18⁰⁰.
2. Bóg zapłać za ofiary złożone na tace w kwocie 987zł.

Święci znani... i nieznani

Błogosławiony Cyriak Elias Chavara, prezbiter

Cyriak urodził się w Kerali w Indiach 10 lutego 1805 r. Był chrześcijaninem obrządku syro-malabarskiego (jednego z katolickich Kościołów wschodnich, grupy tzw. chrześcijan św. Tomasza, która pozostaje w jedności z Rzymem).

Jako chłopak pozostawał pod dużym wpływem matki, kobiety głęboko wierzącej, silnej i stanowczej. Przez pewien czas uczęszczał do szkoły podstawowej w Kainakary, a następnie przeniósł się do Pallipuram, gdzie pobierał nauki humanistyczne w szkole średniej. W końcu wstąpił do seminarium duchownego.

Mając 24 lata, przyjął święcenia kapłańskie. Przez dłuższy czas był pomocnikiem rektora seminarium w Pallipuram. 11 maja 1841 r. założył Kongregację Sług Niepokalanego Poczęcia, której zadaniem był szeroko rozumiany apostołat. 6 grudnia 1855 roku ksiądz Chavara przekształcił młodą wspólnotę w Zgromadzenie Karmelitów od Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. W tym samym roku nowa kongregacja została zaaprobowana przez władze kościelne. Ksiądz Cyriak jako pierwszy złożył śluby zakonne i przyjął imię Cyriak Elias od św. Rodziny. W 1861 roku przyłączył swoje zgromadzenie do Zakonu Karmelitów Bosych.

Ojciec Cyriak był świetnym organizatorem i inspiratorem. Wymagał wiele od siebie i od innych. Jego kongregacja pielęgnowała kult Jezusa Eucharystycznego i Matki Bożej. Ojciec Cyriak z zapałem głosił słowo Boże w kościołach, salach konferencyjnych, szkolnych klasach. Był doskonałym przewodnikiem duchowym.

Mianowany wikariuszem generalnym Kościoła syro-malabarskiego, wytrwale pracował nad jego odnową i skutecznie bronił jedności. Był także współzałożycielem Zgromadzenia Sióstr Matki Karmelu.

Zmarł 3 stycznia 1871 r. w Koonammavu w ramionach swego kierownika duchowego i przyjaciela, ojca Beccara. Beatyfikował go 8 lutego 1986 r. papież Jan Paweł II.

HONOR

Kana Galilejska, ranek po weselu. Ludzie leżą z błędnym wzrokiem na stołach i pod stołami. Jeden z biesiadników podnosi głowę i mówi:

- Eeej, pošlijcie kogoś po wodę - tylko błagam, nie Jezusa!!!

